

2012 рік

Руслан ХОМИЧ
Голова Асоціації фермерів
Рожищенського району

— У 2012 році виростили врожай, але так і не вдалося дочекатись європейської уваги до реальних проблем селян від українського уряду. Загалом рік пройшов стабільно. Тішить те, що сім'я здорова — це великий позитив. Радує й те, що люди нарешті починають прокидатись із летаргійного сну, в який впали після Помаранчевої революції, у них з'являються критика та злість.

Від майбутнього 2013 року чекаю змін. До речі, тринадцять — моє улюблене число. Нещодавно мене порадував зрізаний «свободівцями» паркан біля Верховної Ради. Можливо, нарешті буде усунена й та межа, яка відділяє чиновників від простого народу. Сподіваюся, що всі будуть здорові й, можливо, ми з фермерами врешті поїдемо на екскурсію в Італію. Цього року в Рожищі закрили всі, що були, заводи, то, може, в 2013-му до нас приїде інвестор і запрацює, наприклад, консервний завод. Ми ж, як у тому анекдоті, коли приїде весна, будемо сіяти, бо люди їсти хочуть.

Андрій ТУРАК
Директор ПОСП
імені Т. Г. Шевченка села Угринів
Горохівського району, депутат
Волинської обласної ради

— Для мене цей рік минув добре. Зробив усе, що планував. Потихеньку виходить на ринок відкритий у березні молокозавод. Усе працює, боргів нема. До того ж цьогоріч у мене народилась онучка!

Головне, щоб наступного року було здоров'я. Хочеться побажати розуму та логіки обраним нами депутатам і всім тим, хто сидить у Києві на владному Олімпі.

Олександр ЯКИМЧУК
Народний артист України

— Загалом рік видався непоганим, хоча багато сподівань не виправдалось, але, як кажуть старші люди, і за це Богу треба подякувати. Робота в театрі була плідною, я задоволений, зіграв кілька головних ролей, зокрема у комедіях «Три ідеальні подружжя», «За двома зайцями». Щодо того, як зіграв, то це запитання не до мене, а до глядача та критиків. Наступного року буде цікава постановка «Ромео і Джульєтта»,

чекаємо прем'єри, думаю, глядачам сподобається. Сподіваюся, що новий рік буде кращим і для мене, і для колеги, і для всієї України.

Катерина ДВІНСЬКИХ
Таксист, інструктор-тренер приватного Центру підвищення водійської майстерності в екстремальних умовах

— Щодо роботи, то рік був складним. Як таксист можу сказати, що заробітки зменшилися, люди рідше зверталися за послугою. А от у школі, навпаки, мала більше учнів. Люди хочуть навчитись керувати авто, правильно їздити, паркуватись і так далі. Вони розуміють, що це потрібно передусім їм. В особистому житті також було багато подій. Якщо загалом, то рік був важким, але насиченим. Головне, що у моїй сім'ї все добре: дитина вчиться, чоловік працює, всі живі, всі, Богу дякувати, здорові.

Наступного року хочеться позитиву, щоб люди були добрішими, щоб усі мали роботу, яка б приносила задоволення, а головне — гроші. Чекаю змін тільки на краще. Й узагалі, думаю, що наступний рік таки буде, — сміється (розмовляли 20 грудня, у переддень «кінця світу». — Авт.).

Василь ТОКАРСЬКИЙ
Директор ПФ «Скорпіон-сервіс», Луцьк

— Як кожна людина, намагаюся думати оптимістично: всі живі-здорові, й дякувати Богу. Це — найголовніший підсумок року, решта — суєта. Адже люди зазвичай самі ускладнюють собі життя. Скажімо, деякі «аналітики» лякали новим податковим законодавством. Це так само, як зловживати «жахливчиками» про «кінець світу».

Підприємець, як на мене, повинен уміти адаптуватися до будь-яких змін. А той, хто не може реалізуватись як господарник, завжди шукатиме причину своїх невдач. Свіжий приклад: початок цієї зими, який був аж надто багатосніжним, показав неспроможність багатьох директорів організувати прибирання своєї території.

Більшість просто чекала, що хтось зробить це за них. А де ж тоді власна ініціатива, бажання допомогти рідному місту, тим паче за формальної обставини? До речі, мені імponує те, що в Луцьку стабілізувався клімат для ведення бізнесу. Є порозуміння з представниками влади. У нас збігається бачення подальшого розвитку обласного центру Волині, що є найкращим стимулом реалізувати цікаві проекти.

До слова, саме наступного року планує «оживити» ті задуми, для яких у попередні роки не було відповідних умов.

Олег ЧЕРНЕЦЬКИЙ
Бізнесмен, депутат Луцької
міської ради

— Я підсумував би, що цей рік дав мені ті результати, на які я розраховував, — і з економічного, і з політичного погляду. Почав професійно розуміти свою роботу як голова бюджетної комісії. Відбулася стабілізація у підприємницькій діяльності. Почав добувати комерційні об'єкти, що були заморожені два-три роки. Діти підросли. Богу дякувати, поліпшилось здоров'я у батька.

Очікую в 2013-му успішності в трьох позиціях. Перша — це здоров'я родини, друга — стабільна держава — стабільна сім'я, третя — успішно запланований і виконаний бюджет — від сімейного, родинного, колективного, підприємницького до міського та загальнодержавного.

Дмитро ВОЛИНЕЦЬ
Голова правління Української
федерації «Кіокушин-Будо
Карате»

— Рік пройшов вдало. Ми привезли на Волинь приззерку світових змагань. А головне — не втратили того, що було зроблено в 2011 році. Єдиний негатив лише в тому, що зараз маємо певні непорозуміння з Міністерством молоді та спорту України, де не надто прихильно ставляться до нашої федерації карате.

Наступного року надіємося на призові місця наших спортсменів на чемпіонаті Європи. Звісно, хотілося б і надалі проводити в Луцьку чемпіонати України такого рівня. Адже ми це робимо не заради грошей, а для того, щоб у нас розвивався спорт.

Віктор ОЛІЙНИК
Екс-депутат Верховної Ради

— 2012 рік мені запам'ятався виборчою кампанією. Результати виборів хоч і не призвели до зміни влади, але засвідчили, що абсолютна більшість громадян цю владу не підтримує. Українці також показали, що своє майбутнє вони бачать із тими силами, які пов'язують долю країни з європейським вибором. Знаковою подією року вважаю Євро-2012. Україна на місяць стала єдиним цілим, і було дуже зворушливо, коли і на Сході, і на Заході держави лунали: «Слава Україні!».

Вірю, що у 2013 році зміниться влада і Україна остаточно підтвер-

дить свій європейський вектор розвитку. В державі успішно почнуть долатись економічні та соціальні проблеми. А лідери опозиції — Юлія Тимошенко та Юрій Луценко — вийдуть із в'язниці.

Володимир МАРЧУК
Голова Волинської організації
Національної спілки художників
України

— За рік, що минає, більш-менш врегулювалися фінансово-економічні питання і нам вдалося розширити виставкові зали. Тепер маємо більше 300 метрів виставкової площі та один із найкращих у спілці художників зал. Уже можемо приймати великі республіканські виставки. Думаю, що наступний рік буде дуже цікавим, ми готуємо багато сюрпризів для поціновувачів мистецтва. Зокрема, заплановано кілька персональних, ювілейних виставок, будуть представлені й волинські художники, яких ще не знають. Плануємо чотири великі молодіжні виставки. Залучатимемо молодь зі всієї України: тут їм буде де розвернутися зі своїми роботами. Сьогодні мало хто може запропонувати таке приміщення, хіба Pinchuk Art Center чи «Мистецький арсенал».

В особистому житті нічого особливого не відбулося. Мабуть, я багато працюю і собі приділяю замало уваги. Наступного року постараюся це виправити.

Олег МИХАЛЬЧУК
Директор Луцького навчально-виховного комплексу №10

— 2012-й — високосний, тому, думаю, для кожного він був непростим. Як директор навчального закладу не можу однозначно сказати, що рік був легким або важким, але є досягнення, а отже, він уже був позитивним. Так, цьогоріч наша екологічна бригада вперше виступала від Волині на всеукраїнському конкурсі екологів у Миргороді, посіла третє місце. Ми продемонстрували свій потенціал, показали, що можемо працювати, що маємо талановитих і творчих дітей, якими варто пишатися. Друга наша гордість — це хор, який другий рік поспіль є найкращим серед луцьких шкіл. Це не випадково, це швидше тенденція, яку хочемо закріпити. Щодо освітніх досягнень, то цьогоріч у нас не було жодної дисципліни, в якій би учні не стали призерами предметних олімпіад. Рік був важкий, але благодатний. Ми також брали участь у благодійній акції «Подаруй дитині добро» — збирали для діток інвалідів потрібні речі, продукти, ліки. Також наш навчальний заклад був учасником конкурсу «Забавляночка», де дітки з вадами показували свою майстерність. Учні посіли призові місця. Радує й те, що педагогічний колектив уперше за багато років посів перше місце у спортивній спартакіаді серед учителів міста. Виходить, що ми не лише хороши

педагоги, а й спортсмени. Вдалося цього року покращити матеріально-технічну базу: маємо новенький тренажерний зал, нові комп'ютери.

2013-й — ювілейний рік для нашого навчального закладу, ми відзначатимемо 50-річчя школи. Є багато задумів щодо святкування ювілею. Зрозуміло, що не одним святом житимемо наступного року. Продовжимо роботу екологічного спрямування, співпрацю з іншими навчальними закладами. Сподіваюся, що нам вдасться розширити мережу зв'язків за кордоном. Поки співпрацюємо з польськими навчальними закладами, а в перспективі — і з німецькими, бо це потрібно для наших випускників. Зупинитися на досягнутому — це перестати рости, а ми не з таких. Будемо працювати, розвиватися, бо є для кого.

Лариса ШЕНДИБИЛО
Завідувачка Центру планування
сім'ї Луцького клінічного
пологового будинку

— Рік був дуже бурхливим і насиченим. Особисто для мене виявився важким, оскільки довелося пережити втрату рідної людини. Якщо ж говорити про роботу, то можна відзначити чимало позитивних моментів. Багато моїх пацієнтів, які довго не могли завагітніти, невдовзі стануть мамами. Чимало тих, хто не міг виносити дитя, вже народили здорових малюків.

Як і кожна людина, очікую, що наступний рік був кращим за попередній, багатшим на приємні моменти і добрі справи. Хочеться, щоб було більше позитивних подій у суспільстві. Також хочу, щоб мої пацієнти стали здоровішими. Щоб усі, хто мріє завагітніти, народили чудових малюків.

Микола Собуцький
Перший заступник голови
Асоціації фермерів і
землевласників Волині, депутат
Волинської обласної ради

— Для мене особисто як господаря рік видався вдалим. Гріх жалітись. Мав багато покупок на виробничу продукцію, мабуть, через якість, хороше ставлення. Бувало й таке, що не встигав. Купували у мене овочі дитячі табори, провідні підприємства на Волині для харчування своїх працівників. Загалом тривожить ситуація зі збутом сільськогосподарської продукції в області. Вона невтішна, господарям важко повернути вкладені кошти. Наші волинці знають нові технології, володіють сучасними методами вирощування овочів і фруктів, але віддачі немає.

Тому від наступного року чекаю змін у ставленні до селян, господарів, які годують країну, а натомість практично нічого не отримують. Доки не буде сформованої ринкової інфраструктури та достойних цін, доти наші старання будуть марними.